Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 96.097 van 1 juni 2001

A. 100.848/XIII-2062

In zake : 1. **de vereniging zonder winstoogmerk "L'ÉRABLIÈRE",**

2. **de gemeente Nassogne,**

die beide woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Alain LEBRUN, advocaat,
rue du Ruisseau 55
4000 Luik,

3. **de stad Marche-en-Famenne,**
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Albert LESCEUX en
Mr. Pierre NEUVILLE, advocaten,
avenue de la Toison d'Or 27
6900 Marche-en-Famenne,

tegen :

het Waals Gewest, vertegenwoordigd door zijn Regering,

dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Pierre LAMBERT, advocaat,
Defrélaan 19
1180 Brussel.

Tussenkomende partij :

de coöperatieve vennootschap
" I N T E R C O M M U N A L E P O U R L'ÉQUIPEMENT ÉCONOMIQUE DE LA PROVINCE DE LUXEMBOURG",
afgekort als **"IDELUX",**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Francis HAUMONT, advocaat,
rue du Stocquoy 1-3
1300 Waver

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,

Gezien de vordering die de vereniging zonder winstoogmerk "L'ÉRABLIÈRE", de gemeente Nassogne en de stad Marche-en-Famenne op 26 februari 2001 hebben ingesteld met het oog op de schorsing van de tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunning die op 20 april 2000 door de gemachtigde ambtenaar is afgegeven aan de coöperatieve vennootschap "INTERCOMMUNALE POUR L'ÉQUIPEMENT ÉCONOMIQUE DE LA PROVINCE DE LUXEMBOURG", afgekort als "IDELUX", met betrekking tot een goed gelegen te Tenneville, in het gehucht "Al Pisserotte", kadastraal bekend 2e afdeling, sectie A, nrs. 1121C (deel), 1121D, 1126C5, 1126L6, voor de wijziging van het bodemreliëf met het oog op de uitbreiding van een centrum voor technische ingraving klasse 2 en 3 en de uitvoering van technische werkzaamheden (ontbossing, grondwerken, ophogingen, het waterdicht maken en draineren van de bodem van stortvakken), de aanleg van twee waterbekkens, een opvangput en een weg, en de nivellering van een platform voor nieuwe voorzieningen;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partijen de nietigverklaring van dezelfde handeling vorderen;

Gezien het op 19 maart 2001 ingediende verzoekschrift waarbij de coöperatieve vennootschap "INTERCOMMUNALE POUR L'ÉQUIPEMENT ÉCONOMIQUE DE LA PROVINCE DE LUXEMBOURG", afgekort als "IDELUX", vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer NIKIS, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 17 april 2001, waarbij bepaald wordt dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 2 mei 2001 om 10.30 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag en van het verslag;

Gehoord het verslag van Mevr. GUFFENS, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. A. LEBRUN, advocaat, die voor de eerste en de tweede verzoekende partij verschijnt, van Mr. PH. NEUVILLE, loco Mr. A. LESCEUX, advocaat, die voor de tweede en de derde verzoekende partij verschijnt, van Mr. M. JOASSART, loco Mr. P. LAMBERT, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. L. de MEEÛS, loco Mr. F. HAUMONT, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer NIKIS, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing :

1. Bij beslissing van 25 april 1996 belast de Waalse regering de N.V. OPENBARE MAATSCHAPPIJ TER ONDERSTEUNING VAN DE KWALITEIT VAN HET LEEFMILIEU (Société publique d'aide à la qualité de

l'environnement), afgekort als "SPAQUE", met het opmaken van een voorontwerp van plan voor de centra voor technische ingraving, afgekort als "CTI".

2. Op het grondgebied van de gemeente Tenneville, in het gehucht "Al Pisserotte", ligt een CTI voor niet-gevaarlijk huishoudelijk en industrieel afval, en voor inert afval.

3. De CV IDELUX stelt de NV SPAQUE voor in het CTI-plan de uitbreiding van het huidige terrein "Al Pisserotte" op te nemen met het oog op de aanleg van een CTI klasse 2 (niet-gevaarlijk huishoudelijk of industrieel afval) in tumulusvorm, met een capaciteit van 4.300.000 m³ en een CTI klasse 3 (inert afval), met een capaciteit van 600.000 m³. Het terrein ligt volgens het gewestplan in een bosgebied.

4. In het voorontwerp van plan wordt door de NV SPAQUE voor het betrokken terrein gekozen.

In dat voorontwerp maakt de NV SPAQUE een eerste rangschikking op van de voorgestelde terreinen aan de hand van een rooster van vergelijkingscriteria betreffende de sociale omgeving en het leefmilieu.

Het terrein van Tenneville krijgt op basis van die criteria 92/100 voor afval klasse 2 en 94/100 voor afval klasse 3.

5. Het terrein "Al Pisserotte", dat een cijfer boven de 50 pct. heeft gekregen, wordt in het ontwerp van plan dat op 23 januari 1997 door de Waalse regering is vastgesteld, uitgekozen en wordt het onderwerp van een milieu-effectonderzoek. Dat onderzoek wordt op 27 oktober 1997 door de vennootschap TRACTEBEL DEVELOPMENT WALLONIE ingediend.

De conclusies van dat onderzoek naar de impact van het ontwerp op het leefmilieu kunnen, wat de gevolgen voor de flora betreft, als volgt worden samengevat :

" De uitbreiding van de stortplaats van Tenneville zal (...) rechtstreeks leiden tot een in de ruimte en de tijd beperkte achteruitgang van een voor de streek typische omgeving (zure heide en wintereik), het verdwijnen van een klein watergebied en de daling van de hoeveelheid Sphagnum spp., plantensoorten die bij wet beschermd zijn. Doordat enerzijds deze plantensoort niet zo veel voorkomt op het bewuste terrein, en anderzijds elders in de streek veel vaker kan worden teruggevonden, zijn de gevolgen van de verdwijning ervan voor het bewuste terrein zeer klein" (onderzoek, blz. 84)".

6. In het ontwerp van CTI-plan beveelt de NV SPAQUE aan dat "eerst het percolaat gezuiverd wordt voordat het geloosd wordt in het plaatselijk hydrografisch net dat bekendstaat als vis- en zalmkwekerij", "en dat een vergaarbekken wordt aangelegd om het debiet van de Pisserotte te handhaven".

7. Op 30 april 1998 worden het CTI-plan en de wijzigingen van de betrokken gewestplannen voorlopig aangenomen door de Waalse regering. Het terrein "Al Pisserotte" wordt gekozen.

Over het CTI-plan en over het milieu-effectrapport en de gewestplanwijzigingen wordt bijgevolg een openbaar onderzoek georganiseerd van 18 mei tot 2 juli 1998. Dat onderzoek loopt, wat het terrein in Tenneville betreft, in de gemeenten Marche-en Famenne, Nassogne, Rendeux, La Roche en Tenneville en geeft aanleiding tot 129 bezwaarschriften (persoonlijke brieven en petities). Op 26 augustus 1998 vindt een overlegvergadering plaats.

8. Ondertussen deelt de instantie die het milieu-effectonderzoek heeft verricht op 29 juli 1998 de Waalse Milieuraad voor Duurzame Ontwikkeling (Conseil wallon de l'Environnemnet pour le Développement durable) (CWEDD) op verzoek van die raad de resultaten mee van een analyse van de op puinhellingen gegroeide esdoornbossen op het terrein waar het CTI zou

komen, alsook van een onderzoek van de weerslag die het project zou hebben op die natuurlijke habitat.

Na uitvoerig te hebben uiteengezet waarom die analyses niet hebben plaatsgevonden binnen het formele kader van het milieu-effectonderzoek, wijst de onderzoeker op het volgende :

" Midden in het bos dat gedeeltelijk opgenomen is in het uitbreidingsgebied van het CTI staan twee stroken op puinhellingen gegroeid esdoornbos. Een kleine strook ligt volledig binnen de grenzen van het CTI, de andere strook reikt verder dan die grenzen en ligt slechts gedeeltelijk in het gebied waarop het voorliggende project betrekking heeft; het strekt zich voorts uit in de richting van de Wamme en de steengroeve Calay.

(...)

Zoals eerder vermeld liggen er twee stroken op puinhellingen gegroeid esdoornbos in (of voor één ervan gedeeltelijk in) het bosgebied dat zich gedeeltelijk uitstrekt over gebied I en II (stuk 6 van het milieueffectonderzoek) van het toekomstige CTI.

(...)

In gebied II ten noordoosten van het vroegere ontginningsgebied dat ongeveer in het midden van het bosgebied van het CTI ligt, ligt een kleine strook op puinhelling gegroeid esdoornbos. De oppervlakte daarvan bedraagt op het eerste gezicht ongeveer één hectare.

De tweede strook, die ten zuidwesten van het ontginningsgebied ligt, heeft in haar geheel een grotere oppervlakte. Er kan evenwel van worden uitgegaan dat maximaal 30% daarvan in de gebieden I en II ligt, met minder dan 1 hectare in gebied II (CTI-gebied) en ongeveer 2 tot 4 hectare in gebied I (hogerliggend gebied van het CTI = verwerking en recyclage). De oppervlakte die ingenomen wordt door op puinhellingen gegroeide esdoornbossen binnen de grenzen van gebied II (CTI-gebied) blijkt dus kleiner te zijn dan 2 ha. De oppervlakte van het esdoornbos dat in het midden van het CTI-gebied "sensu stricto" ligt, is dus veeleer beperkt ten opzichte van de omliggende esdoornbossen".

In het aanvullende onderzoek staat tevens dat de gewone esdoorn de overheersende plantensoort is waaruit de betrokken habitat bestaat, dat het "ecologische belang (...) niet bestaat in de aanwezigheid van bijzondere plantensoorten, maar in de aanwezigheid van een bijzondere habitat" en dat "de exemplaren waarop is gewezen in het CTI-gebied (...) niet beschouwd mogen

worden als unieke of alleenstaande gevallen, zelfs niet als zeldzaam in de streek of de directe omgeving".

Wat betreft de juridische bescherming van de esdoornbossen van Tenneville, maakt diegene die het aanvullende onderzoek heeft gevoerd de volgende opmerkingen :

" Er is thans geen enkele beschermingsregeling voor de op puinhellingen gegroeide esdoornbossen van toepassing in het Waals Gewest (geen enkel uitvoeringsbesluit). Alleen de "Habitatrichtlijn" (...) voorziet in de oprichting van "speciale beschermingszones" voor sommige natuurlijke habitats. Te beschermen natuurlijke habitats zijn volgens de EEG-richtlijn, meer bepaald nummer 9180 ervan, hellingbossen of ravijnbossen behorend tot het Tilio-Acerion (...). De op puinhellingen gegroeide esdoornbossen, waarvan hier sprake is, die in een veeleer zure omgeving liggen (Dicrano-Aceretum) zijn dus strikt genomen niet opgenomen in de EEG-wetgeving, maar worden, zo lijkt het, door specialisten bij uitbreiding beschouwd als plantensoorten die onder dezelfde beschermingsmaatregelen moeten vallen (...). De juridische status van op puinhellingen gegroeide esdoornbossen lijkt dus bij het lezen van de EEG-richtlijn onduidelijk".

Tot slot wordt in het aanvullende onderzoek gesuggereerd - hoewel daarin wordt geoordeeld dat de aanwezigheid van op puinhellingen gegroeide esdoornbossen niets verandert aan de conclusies van het milieu-effectonderzoek - een aantal maatregelen te nemen om de andere esdoornbossen op het grondgebied van het Waals Gewest te beschermen, het project te beperken tot de gebieden waar geen esdoornbossen staan en een bufferzone van maximaal 20 meter vast te stellen.

9. De gewestelijke commissie voor ruimtelijke ordening, (commission régionale d'aménagement du territoire), afgekort als CRAT, gaat ervan uit dat het milieu-effectonderzoek bevredigend is en brengt een gunstig advies uit, op twee voorwaarden: de bestaande stortplaats moet eerst worden gesaneerd en de grootste strook op puinhellingen gegroeide esdoornbossen moet worden bewaard.

De CWEDD gaat ervan uit dat het milieu-effectonderzoek bevredigend is, dat "het terrein voldoet aan de milieuvoorwaarden die wenselijk

zijn om er een CTI klasse II of III te vestigen, mits de verscheidene aanbevelingen van het adviesbureau worden gevolgd. De CWEDD beveelt evenwel aan om "het project aan te passen teneinde de ter plaatse bestaande esdoornbossen te beschermen" en een milieupark in het gebied op te nemen.

Die adviezen worden verstrekt, zowel voor het CTI voor niet-gevaarlijk huishoudelijk en industrieel afval (dat het grootste deel van het afvalvolume vormt) als voor het CTI voor inert afval.

10. Na afloop van het openbaar onderzoek kiest de NV SPAQUE het terrein in Tenneville, zowel voor het niet-gevaarlijk huishoudelijk en industrieel afval als voor het inert afval. Ze is inzonderheid van mening dat "de gebiedsindeling die in het gewestplan is gekozen, het op puinhellingen gegroeide esdoornbos kan beschermen overeenkomstig de aanbevelingen van de Gewestelijke Commissie voor Ruimtelijke Ordening en de Waalse Milieuraad voor Duurzame Ontwikkeling".

11. Op 1 april 1999 keurt de Waalse Regering het plan voor de CTI's goed en legt ze de wijzigingen van de gewestplannen definitief vast. Het terrein in Tenneville ligt voortaan in een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen, met in overdruk "CTI" op het gewestplan van Marche - La Roche, vastgesteld bij het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 26 maart 1987 en gewijzigd bij het besluit van de Waalse Regering van 1 april 1999.

Het terrein staat op de lijst van de CTI's waarvoor een vergunning is afgegeven en die worden geëxploiteerd (niet-gevaarlijk huishoudelijk en industrieel afval: restcapaciteit van 200.000 m³; inert afval : restcapaciteit van 600.000 m³) en op de lijst van de terreinen waar nieuwe CTI's kunnen komen (niet-gevaarlijk huishoudelijk en industrieel afval : geplande capaciteit van 3.800.000 m³; inert afval : geplande capaciteit van 600.000 m³).

12. De CV IDELUX dient op 25 oktober 1999 bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Luxemburg een aanvraag om een vergunning in voor de vestiging en de exploitatie van een CTI van klasse 2 en 3 (niet-gevaarlijk huishoudelijk en industrieel afval en inert afval) op het grondgebied van de gemeente Tenneville, in het gehucht "Al Pisserotte", kadastraal bekend 2e afdeling, sectie A, nrs. 1121 C (deel) en 1121 D.

De vergunning wordt aangevraagd voor twintig jaar en voor een volume van 3.800.000 m³. Ze heeft betrekking op meer dan 40 hectare, waaronder meer dan 14 hectare specifiek bestemd zijn voor ingraving, terwijl op de rest van het terrein het volgende komt: installaties om het afval te hergroeperen, een plaats waar grond gestort kan worden en bijbehorende voorzieningen die noodzakelijk zijn voor de exploitatie van het CTI.

Het project omvat:

- een gebied voor de eigenlijke ingraving;
- een gebied voor de tijdelijke opslag van grond;
- voorzieningen om het water op te vangen en te zuiveren;
- een gebied voor installaties om het afval te hergroeperen;
- een gebied voor het grote esdoornbos, bedoeld in het aanvullende milieu-effectonderzoek, met eromheen een bufferzone van 30 meter;
- bijbehorende voorzieningen en een nieuwe weg "voor het vrachtwagenverkeer vanaf de ingang van het huidige terrein tot aan het ingravingsgebied".

13. Dezelfde dag dient de CV IDELUX een aanvraag om een stedenbouwkundige vergunning in voor de uitvoering van de volgende technische werkzaamheden in het kader van de uitbreiding van het CTI van Tenneville :

" - ontbossen, grondwerk verrichten, ophogen;
- twee nieuwe stortvakken waterdicht maken en draineren,
- bekkens en een opvangput aanleggen;
- een platform nivelleren waar later nieuwe voorzieningen moeten komen;
- een nieuwe weg aanleggen".

Bij de aanvraag om een vergunning is een voorafgaand milieu-effectrapport gevoegd.

14. Over de aanvraag om een stedenbouwkundige vergunning zijn de volgende adviezen gegeven :

"- Afdeling Ecologie en Biogeografie van de UCL (professor Philippe Goffart): "een CTI-project in de provincie Luxemburg (project nr. 400, A1 Pisserotte te Tenneville) bedreigt (...) een opmerkelijke boshabitat die op Europees niveau prioritair wordt geacht in de richtlijn Habitats-Flora-Fauna (Esdoorbos op ravijn- en puinhellingen : habitat CORINE nr. 41.4)";

- directie van de technische diensten van de provincie Luxemburg, 13 december 1999 : gunstig advies met technische aanbevelingen;

- afdeling Natuur en Bossen van het Directoraat-generaal voor natuurlijke rijkdommen en leefmilieu (Direction générale des Ressources naturelles et de l'Environnement) (afgekort als DGRNE) van het Ministerie van het Waals Gewest, 22 december 1999 : gunstig advies met technische aanbevelingen voor de heraanleg van het terrein; aanvullende informatie overgezonden op 20 januari 2000;

- afdeling Water van de DGRNE van het Ministerie van het Waals Gewest, 27 december 1999: technische aanbevelingen om het systeem waterdicht te maken;

- afdeling Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw van het Directoraat-generaal voor ruimtelijke ordening, huisvesting en patrimonium (Direction générale de l'Aménagement du Territoire, du Logement et du Patrimoine) (afgekort als DGATLP) van het Ministerie van het Waals Gewest, 25 januari 2000 : gunstig advies met technische aanbevelingen;

- college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tenneville, 8 februari 2000: gunstig advies onder bepaalde voorwaarden".

15. De gemeenten Tenneville, Nassogne, Rendeux en Marche-en-Famenne houden van 6 december 1999 tot 4 januari 2000 een openbaar onderzoek. Van 25 februari 2000 tot 25 maart 2000 houdt ook de gemeente La Roche een openbaar onderzoek. Er worden veel bezwaarschriften ingediend, onder andere dat van de gemeente Nassogne en van de vzw L'ERABLIERE.

16. De technische ambtenaar dient zijn syntheseverslag in (onbekende datum). Hij stelt voor de aangevraagde vergunning toe te kennen en stelt voorwaarden voor in verband met de ligging, de exploitatie en het weer in orde brengen van het terrein.

17. De gemachtigde ambtenaar verleent de stedenbouwkundige vergunning op 20 april 2000, mits aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan. Het gaat om de bestreden handeling, die uitvoerig gemotiveerd is en waaruit, voor het onderzoek van het onderhavige beroep, het volgende motief belangrijk is:

"Overwegende dat het dossier niet duidelijk genoeg is omtrent de ontbossing, de grondophoging, de reden voor het volume van de opvangput, de lawaaihinder tijdens de werkzaamheden voor de bewoonde gebieden, de grotere verkeersdrukte, de weerslag van het project op de fauna, de flora en de beek-Pisserotte, alsook over het voorgenomen gebied bestemd voor milieu-industrie (niet gedefinieerd in het Wetboek en niet vermeld op het gewestplan)".

Er worden veel voorwaarden opgelegd, onder meer omtrent of rakende de op puinhellingen gegroeide esdoornbossen:

"Aan het eikenwoud, dat het op puinhellingen gegroeide esdoornbos omvat, wordt niet geraakt teneinde laatstgenoemd bos te beschermen. De bufferzone rond dat esdoornbos wordt 100 in plaats van 30 meter breed. Het gebied voor de tijdelijke opslag van ophooggrond zal dienovereenkomstig moeten worden aangepast, alsook de gebouwen die gepland worden in het gebied voor milieu-industrie;

De ontbossing van het deel van het CTI voor de aanleg van de verbindingsweg, het gebied voor de voorlopige opslag van ophooggrond, alsook het gebied voor milieu-industrie moet strikt worden beperkt tot de behoeften voor de opslag van de grond, de vestiging van de toekomstige gebouwen en de weg, alsook voor de manoeuvreerruimte voor de machines tijdens de bijbehorende werkzaamheden. De ontbossing van het gebied voor de toekomstige industrie begint aan de oostkant;

Het gebied voor de tijdelijke opslag van grond moet na de exploitatie worden hersteld en wederom groen worden gemaakt door beplanting met dicht bebladerde boomsoorten die kenmerkend zijn voor ons gewest (vooral beuk, haagbeuk en eik)."

18. Op 27 april 2000 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Luxemburg van haar kant een vergunning om voor een periode van twintig jaar een CTI van klasse 2 en 3 te vestigen en te exploiteren, met een

maximumcapaciteit van 2.000.000 m³, mits aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan.

Tegen dat besluit worden verscheidene beroepen ingesteld, onder meer door de stad Marche-en-Famenne, de gemeente Nassogne, de CV IDELUX en de VZW L'ÉRABLIÈRE.

De Waalse Minister van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Leefmilieu vaardigt op 11 september 2000 een vergunningsbesluit uit, waarbij bepaalde voorwaarden voor de vestiging, de exploitatie en het weer in orde brengen van het terrein worden gewijzigd die de bestendige deputatie van de provincieraad van Luxemburg in haar besluit van 27 april 2000 had gesteld, namelijk, inzonderheid (artikel 2 van het besluit):

"- het totale afvalvolume dat in het CTI wordt weggewerkt, mag niet meer dan 1.500.000 kubieke meter bedragen;

- het gebied voor de opslag van grond en voor de milieu-industrie wordt ontbost naar gelang van de strikte behoeften, te beginnen in het oosten van het genoemde gebied. Dat gebied wordt zodanig ingericht dat rondom het op puinhellingen gegroeide esdoornbos een bufferzone van 100 meter breed komt te liggen".

Het besluit bevestigt voor het overige de andere maatregelen waartoe de bestendige deputatie had besloten (artikel 3, § 2) en richt een begeleidingscomité op (artikel 4).

Tegen dat besluit zijn beroepen tot nietigverklaring ingesteld (A.98.234/XIII-1978, A.98.084/XIII-1972, A.98.231/XIII-1977). Bij een arrest nr. 94.527 van 4 april 2001 wordt de vordering tot schorsing ingesteld in het kader van beroep A.98.234/XIII-1978, toegewezen.

19. Intussen, in maart 2000, stelt het Waals Gewest aan de Europese Commissie voor om de esdoornbossen van Tenneville op de door haar opgemaakte lijst van de gebieden van communautair belang te plaatsen opdat ze als speciale beschermingszone worden aangewezen en in het Europese

ecologische netwerk NATURA 2000, opgericht bij de genoemde richtlijn 92/43/EEG, worden opgenomen.

In tegenstelling tot degene die het milieu-effectonderzoek heeft verricht, betwist immers geen van de partijen dat op puinhellingen gegroeide esdoornbossen - ook hellingbossen, bossen op puinhellingen of ravijnbossen genoemd - zijn opgenomen in bijlage I van de genoemde richtlijn 92/43/EEG waarin worden opgesomd de typen natuurlijke habitats van communautair belang voor de instandhouding waarvan aanwijzing van speciale beschermingszones vereist is, onder code 91, Bossen van het Europese gematigd gebied, code 9180 hellingbossen of ravijnbossen behorend tot het Tilio-Acerion.. Ze vormen zelfs een prioritair type habitat.

Het Waals Gewest telt verscheidene op puinhellingen gegroeide esdoornbossen, waaronder het esdoornbos van Tenneville, dat te boek staat als één van de types waarnaar wordt verwezen om de esdoornbossen van het Dicrano-Aceretum te kenschetsen die nog een aantal kenmerkende soorten van dit type habitat bevat, zoals de grote overvloed aan mossen (...), de korstmossen, de dichtheid van diverse varensoorten en natuurlijk de gewone esdoorn.

Het terrein met de esdoornbossen van Tenneville bestaat niet alleen uit op puinhellingen gegroeide bossen, maar ook uit "beukenbossen van het type Luzulo-Fagetum".

Bij een besluit van 23 januari 2001 plaatst de Minister van Begroting, Huisvesting, Uitrusting en Openbare Werken het terrein met de esdoornbossen van Tenneville op de monumentenlijst op grond van zijn wetenschappelijke belangrijkheid, overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 193 tot 195 van het Waals Wetboek van ruimtelijke ordening, stedenbouw en patrimonium (Code wallon de l'aménagement du territoire, de l'urbanisme et du patrimoine) (CWATUP).

Die plaatsing op de monumentenlijst strekt ertoe tegemoet te komen aan de aanmaningen van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, die het Waals Gewest verwijt dat het richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, gewijzigd bij richtlijn 97/62/EEG van 27 oktober 1997, niet heeft omgezet; het Waals Gewest heeft, onder andere, ook nog geen volledige lijst ingediend van de gebieden die deel moeten uitmaken van het NATURA 2000-netwerk.

20. Op het plan dat als bijlage gaat bij het aanvullend milieu-effectonderzoek van 29 juli 1998 staat dat het terrein waarop het CTI is gepland, twee stroken esdoornbos bevat.

Aangezien niet duidelijk is aangegeven waar die twee stroken zich bevinden, heeft de verwerende partij binnen het bestek van het onderzoek van de vordering tot schorsing van de vergunning voor de vestiging en de exploitatie van het CTI, een onderzoeksmaatregel genomen om de ligging nauwkeuriger te bepalen. Daaruit blijkt dat één van de twee stroken (de kleinste, 0,43 ha groot) verloren zal gaan door de vestiging van het CTI, terwijl het CTI om de tweede strook heen (met een oppervlakte van 6,94 ha) komt te liggen (in de bestreden handeling staat dat rond die tweede strook esdoornbos in een bufferzone van 100 meter moet worden voorzien) (zie hierboven). Het Waals Gewest heeft alleen die tweede strook voorgesteld om op de lijst van gebieden van communautair belang te worden geplaatst;

Overwegende dat de CV INTERCOMMUNALE POUR L'ÉQUIPEMENT ÉCONOMIQUE DE LA PROVINCE DE LUXEMBOURG, afgekort als IDELUX, bij een op 19 maart 2001 ingediend verzoekschrift gevraagd heeft als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding; dat er grond is om dat verzoek in te willigen;

Overwegende dat de eerste verzoekende partij een eerste middel ontleent aan schending van artikel 6.3. van richtlijn 92/43/EEG van de

Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (eerste onderdeel) en aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling (tweede onderdeel), dat als volgt kan worden samengevat :

- het project, waarvoor bij de bestreden handeling een vestigings- en exploitatievergunning wordt verleend, vormt een bedreiging voor de op puinhellingen gegroeide esdoornbossen van Tenneville (op zijn minst voor het kleinste van de twee), die door de genoemde richtlijn beschouwd worden als een prioritair type natuurlijke habitat, dat een gebied van communautair belang is, dat door de lidstaten ingedeeld moet worden bij de speciale beschermingszones;

- de richtlijn is niet binnen de opgelegde termijn omgezet door het Waals Gewest; het gewest heeft evenwel de Commissie van de Europese Gemeenschappen voorgesteld het esdoornbos van Tenneville op te nemen op de lijst van gebieden van communautair belang - of is doende met dit voorstel;

- de Commissie heeft geen enkele beoordelingsbevoegdheid wat betreft de procedure voor het indelen van natuurlijke habitats die in bijlage I van de richtlijn aangemerkt worden als prioritair, en die door de lidstaten aan haar worden voorgesteld als gebieden van communautair belang; daaruit volgt dat artikel 6.3. rechtstreeks van toepassing is op zulke gebieden, voorzover het bepaalt dat "voor elk plan of project dat (...) afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kan hebben voor (een) gebied, (...) een passende beoordeling (wordt) gemaakt van de gevolgen voor het gebied, rekening houdend met de instandhoudingsdoelstellingen van dat gebied" en dat de projecten pas worden goedgekeurd nadat de overheid de zekerheid heeft verkregen dat ze "de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied niet (zullen) aantasten en nadat zij in voorkomend geval inspraakmogelijkheden (heeft) geboden".

- de bestreden handeling schendt de in het middel genoemde communautairrechtelijke bepaling, aangezien de overheid niet de zekerheid heeft verkregen dat het project de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied niet zou aantasten;

- bovendien heeft de overheid een kennelijke beoordelingsfout gemaakt door de vergunning af te geven, terwijl ze wist dat richtlijn 92/43/EEG niet was omgezet in het Waals Gewest, waardoor ze genoopt was ofwel de vestigings- en exploitatievergunning te weigeren, ofwel op te leggen dat een aanvullende beoordeling zou plaatsvinden van de weerslag van het project op het leefmilieu, wat betreft de esdoornbossen;

Overwegende dat de verzoekende partijen in het vierde en het vijfde middel opnieuw schending van artikel 6.3 van de genoemde richtlijn aanvoeren, voorzover :

- het aanvullende onderzoek verricht door TRACTEBEL met betrekking tot de op puinhellingen gegroeide esdoornbossen het gewicht van het esdoorngebied minimaliseert en geen oplossingen aanreikt voor het behoud ervan, en voorzover bijgevolg duidelijk geen beoordeling is gemaakt van de gevolgen voor het gebied, rekening houdend met de doelstellingen van instandhouding van dat gebied (vierde middel, eerste onderdeel);

- het Waals Gewest bijgevolg niet in staat is geweest zich de zekerheid te verschaffen dat het project de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied niet zou aantasten (vierde middel, tweede onderdeel);

- bijgevolg, ongeacht de geldigheid van het gewestplan, de bestreden handeling zelf in strijd is met artikel 6.3. van de richtlijn;

Overwegende dat, wat die drie middelen betreft, de verwerende partij aanvoert dat artikel 6.3. van richtlijn 92/43/EG niet rechtstreeks van toepassing is, aangezien het minstens drie uitvoeringsmaatregelen behoeft,

namelijk het versturen door de lidstaten van een lijst van gebieden (artikel 3.1. van de richtlijn), het uitwerken door de Commissie van de Europese Gemeenschappen van een ontwerplijst van de gebieden van communautair belang en de definitieve goedkeuring door de Commissie van de gebieden van communautair belang (artikel 4.2.); dat daarenboven artikel 4.5. van de richtlijn volgens haar bepaalt dat de beschermingsregeling voorgeschreven in artikel 6.3. alleen van toepassing is op de gebieden die voorkomen op de definitieve lijst van gebieden van communautair belang; dat de verwerende partij ten slotte van oordeel is dat de Commissie over een beoordelingsbevoegdheid beschikt, zoals blijkt uit het voorschrift dat de criteria voor de selectie van de gebieden door de Commissie flexibeler worden toegepast wanneer de gebieden waarop één of meer natuurlijke habitats voorkomen, meer dan 5 % van het nationale grondgebied beslaan; dat de verwerende partij tevens van oordeel is dat de overheid geen kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt aangezien de beschermingsmaatregelen bedoeld in artikel 6.3. van de richtlijn, pas van toepassing zijn wanneer de lijst van gebieden van communautair belang definitief is vastgesteld door de Commissie; dat ze bovendien opmerkt dat er bijzondere maatregelen tot bescherming van het esdoornbos zijn genomen, aangezien in de bestreden handeling voorzien is in een bufferzone van 100 m rondom het esdoornbos; dat de verwerende partij besluit dat die middelen niet ernstig zijn;

Overwegende dat, wat het eerste middel aangaat, de tussenkomende partij gelijkgestemd is; dat ze ook de stelling betwist dat het recht van de Commissie van de Europese Gemeenschappen om toch nog bepaalde gebieden aan de lijst toe te voegen, een standstill-effect teweegbrengt, waardoor de lidstaten, zolang de tweede fase van de procedure voor de indeling van de gebieden nog aan de gang is, geen maatregelen mogen nemen die tot doel of gevolg zouden hebben dat ze de natuurlijke kenmerken van de gebieden die door de Commissie in aanmerking genomen kunnen worden, aantasten; dat de tussenkomende partij aanvoert dat "het bestaan van een standstill-effect aannemen - al was het tijdelijk - betekent dat aangenomen wordt dat de richtlijn rechtstreeks uitwerking heeft" en dat het standstill-beginsel, dat het mogelijk maakt de in bijlage I van de richtlijn genoemde habitats voorlopig te beschermen,

in strijd is met het beginsel van het opstellen van een definitieve lijst van gebieden van communautair belang, dat vooronderstelt dat gebieden die daarop niet zijn opgenomen, mogen worden opgeofferd; dat de tussenkomende partij ten slotte stelt dat in de bestreden handeling ter verantwoording van het project waarvoor ze een vergunning verleent, redenen van groot openbaar belang worden aangevoerd en de steller van de handeling daarbij steunt op de motieven van het besluit van de Waalse regering van 1 april 1999 waarbij het plan voor centra voor technische ingraving wordt goedgekeurd;

Overwegende dat, wat het vierde en het vijfde middel betreft, de tussenkomende partij van oordeel is dat het aanvullende milieu-effectonderzoek de belangrijkheid van de betrokken habitats niet minimaliseert, maar oplossingen voor de instandhouding ervan voorstelt, onder meer door te voorzien in een bufferzone, dat het Waals gewest wel degelijk de zekerheid heeft kunnen krijgen dat het project geen afbreuk zou doen aan het betrokken gebied, door een bufferzone op te leggen en door te oordelen dat het kleine esdoornbos geen enkele bescherming behoefde;

Overwegende, wat de drie middelen samen betreft, dat niet betwist wordt dat twee stroken op puinhellingen gegroeide esdoornbossen voorkomen in het gebied waar het geplande CTI zal komen; dat de grootste van de twee stroken niet vernietigd zal worden door de vestiging van het CTI, maar er omheen gegaan zal worden en ze "beschermd" zal worden tegen het stort door een bufferzone van 100 meter breed; dat de kleinste van de twee stroken esdoornbossen daarentegen gedoemd is om te verdwijnen door de komst van het CTI : ze zal door een dienstweg in twee worden gesneden en gedeeltelijk bedolven worden onder de afgravingsgrond van het eigenlijke ingravingsgebied;

Overwegende dat richtlijn 92/43/EEG van de Raad van de Europese gemeenschappen d.d. 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna onder meer het volgende inhoudt aangaande de prioritaire natuurlijke habitats :

" - artikel 4.1. bepaalt het volgende : "op basis van de criteria van bijlage III (fase 1) en van de relevante wetenschappelijke gegevens stelt elke Lid-Staat een lijst van gebieden voor, waarop staat aangegeven welke typen natuurlijke habitats van bijlage I (...) in die gebieden voorkomen". Die "lijst wordt binnen drie jaar na kennisgeving van de richtlijn aan de Commissie toegezonden met informatie over elk gebied. Deze informatie omvat een kaart, de naam, de ligging en de oppervlakte van het gebied, alsmede de gegevens die zijn verkregen uit toepassing van de in bijlage III (fase 1) vermelde criteria";

- artikel 4.2. bepaalt dat, nog steeds "op basis van de in bijlage III (fase 2) vermelde criteria (...) de Commissie met instemming van iedere Lid-Staat (...) aan de hand van de lijsten van de Lid-Staten een ontwerp-lijst van de gebieden van communautair belang (uitwerkt), waarop staat aangegeven in welke gebieden een of meer prioritaire typen natuurlijke habitats (...) voorkomen.
(...)
De lijst van gebieden van communautair belang, waarop de gebieden met een of meer prioritaire typen natuurlijke habitats (...) staan aangegeven, wordt door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 21";

- in artikel 4.3. staat dat die lijst "binnen zes jaar na de kennisgeving van (de) richtlijn (wordt) vastgesteld";

- artikel 4.4. bepaalt dat "wanneer een gebied volgens de procedure van lid 2 tot een gebied van communautair belang is verklaard, (...) de betrokken Lid-Staat dat gebied zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen zes jaar, (aanwijst) als speciale beschermingszone"; in artikel 1, l, van de richtlijn wordt een speciale beschermingszone gedefinieerd als "een door de Lid-Staten bij een wettelijk, bestuursrechtelijk en/of op een overeenkomst berustend besluit aangewezen gebied van communautair belang waarin de instandhoudingsmaatregelen worden toegepast die nodig zijn om de natuurlijke habitats en/of de populaties van de soorten waarvoor het gebied is aangewezen, in een gunstige staat van instandhouding te behouden of te herstellen", terwijl in artikel 1, k, een gebied van communautair belang gedefinieerd wordt als "een gebied dat er in de biogeografische regio of regio's waartoe het behoort, significant toe bijdraagt een type natuurlijke habitat van bijlage I (...) in een gunstige staat van instandhouding te behouden of te herstellen en ook significant kan bijdragen tot de coherentie van het in artikel 3 bedoelde Natura 2000-netwerk, en/of significant bijdraagt tot de instandhouding van de biologische diversiteit in de betrokken biogeografische regio of regio's";

- artikel 4.5 schrijft voor dat "zodra een gebied op de (door de commissie vastgestelde lijst van de gebieden van communautair belang) is geplaatst, (...) voor dat gebied de bepalingen van artikel 6, leden 2, 3 en 4 (gelden)";

- artikel 5 bepaalt het volgende : "in uitzonderlijke gevallen, wanneer de Commissie constateert dat een gebied met een prioritair type natuurlijke habitat (...) die haar op grond van relevante en betrouwbare wetenschappelijke informatie onontbeerlijk lijkt voor het behoud van dat prioritaire type natuurlijke habitat (...) ontbreekt op een nationale lijst als bedoeld in artikel 4, lid 1, wordt een procedure voor bilateraal overleg tussen deze Lid-Staat en de Commissie geopend (...)" (lid 1), en "indien het meningsverschil na een overlegperiode van ten hoogste zes maanden niet is opgelost, zendt de Commissie de Raad een voorstel toe betreffende de selectie van dat gebied als gebied van communautair belang" (lid 2). Gedurende de overlegperiode en in afwachting van een besluit van de Raad, die zich binnen drie maanden na de indiening van het voorstel met eenparigheid van stemmen uitspreekt, is het betrokken gebied onderworpen aan de bepalingen van artikel 6, lid 2 (leden 3 en 4);

  In artikel 6, leden 2, 3 en 4, staat het volgende :

  "2. De Lid-Staten treffen passende maatregelen om ervoor te zorgen dat de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in de speciale beschermingszones niet verslechtert en er geen storende factoren optreden voor de soorten waarvoor de zones zijn aangewezen voor zover die factoren, gelet op de doelstellingen van deze richtlijn een significant effect zouden kunnen hebben.

  3. Voor elk plan of project dat niet direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van het gebied, maar afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kan hebben voor zo'n gebied, wordt een passende beoordeling gemaakt van de gevolgen voor het gebied, rekening houdend met de instandhoudingsdoelstellingen van dat gebied. Gelet op de conclusies van de beoordeling van de gevolgen voor het gebied en onder voorbehoud van het bepaalde in lid 4, geven de bevoegde nationale instanties slechts toestemming voor dat plan of project nadat zij de zekerheid hebben verkregen dat het de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied niet zal aantasten en nadat zij in voorkomend geval inspraakmogelijkheden hebben geboden.

  4. Indien een plan of project, ondanks negatieve conclusies van de beoordeling van de gevolgen voor het gebied, bij ontstentenis van alternatieve oplossingen, om dwingende redenen van groot openbaar belang, met inbegrip van redenen van sociale of economische aard, toch moet worden gerealiseerd, neemt de Lid-Staat alle nodige compenserende maatregelen om te waarborgen dat de algehele samenhang van Natura 2000 bewaard blijft. De Lid-Staat stelt de Commissie op de hoogte van de genomen compenserende maatregelen.
  Wanneer het betrokken gebied een gebied met een prioritair type natuurlijke habitat en/of een prioritaire soort is, kunnen alleen

argumenten die verband houden met de menselijke gezondheid, de openbare veiligheid of met voor het milieu wezenlijke gunstige effecten dan wel, na advies van de Commissie, andere dwingende redenen van groot openbaar belang worden aangevoerd.

- krachtens artikel 23 beschikten de lidstaten over twee jaar te rekenen van de kennisgeving van de richtlijn om "de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking te doen treden om (...) aan (de) richtlijn te voldoen".

Overwegende dat het Waals Gewest krachtens artikel 4.1. van de richtlijn tegen juni 1995 een lijst van gebieden moest voorstellen waarop tenminste één van de in bijlage I bedoelde typen natuurlijke habitats voorkomt; dat die lijst opgemaakt wordt op grond van de criteria die zijn opgesomd in bijlage III, punt A, namelijk de mate van representativiteit, de oppervlakte van dit gebied ten opzichte van de totale door dit type natuurlijke habitat op het nationale grondgebied bestreken oppervlakte, de mate van instandhouding en de herstelmogelijkheid, de algemene beoordeling van de betekenis van het gebied voor de instandhouding van het betrokken type natuurlijke habitat; dat, volgens bijlage III, "(de lidstaten) volgens deze criteria de gebieden (indelen) die zij (...) voorstellen", en "deze lijst (...) de gebieden met prioritaire typen natuurlijke habitats (omvat) (...) die volgens de onder A (...) aangegeven criteria door de Lid-Staten zijn geselecteerd"; dat de lidstaten bij het opstellen van die lijst bijgevolg over een wetenschappelijke en geen beleidsmatige beoordelingsvrijheid beschikken, waarbij ze alle gebieden die aan de in bijlage III opgesomde criteria beantwoorden, moeten voorstellen; dat die beoordelingsbevoegdheid gecontroleerd wordt door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, die ex artikel 5 van de richtlijn, onder meer wanneer het gaat om een prioritair type natuurlijke habitat en volgens bepaalde procedureregels, bij een beslissing van de Raad kan bevelen dat een bepaald gebied dat niet op de lijst is geplaatst, er toch op wordt gezet;

Overwegende dat de verwerende partij richtlijn 92/43 nog niet heeft omgezet; dat ze bovendien slechts een onvolledige lijst van de gebieden die in het NATURA 2000-netwerk opgenomen moeten worden heeft overgezonden, zoals blijkt uit een besluit van de Waalse Regering d.d. 2 maart 2000, waarbij "de

minister die bevoegd is voor natuurbehoud ermee belast wordt de selectie van de gebieden voort te zetten om tegemoet te komen aan de communautaire verplichtingen"; dat de verwerende partij, wegens de vertraging die ze oploopt bij het voorstellen van de lijst van de gebieden, ter voldoening aan de plicht tot loyale medewerking, vastgelegd in artikel 10 (voorheen artikel 5) van het verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, geen handeling mag stellen die de verwezenlijking van de doelstellingen van de richtlijn in gevaar kan brengen, en meer bepaald geen handeling waardoor schade toegebracht zou kunnen worden aan een gebied dat voorkomt op de lijst die ze voorstelt, maar evenmin aan een gebied dat daarop zou moeten voorkomen; dat ze immers in het omgekeerde geval, terwijl ze de richtlijn niet tijdig ten uitvoer heeft gelegd, gebieden met prioritaire natuurlijke habitats zou kunnen doen verdwijnen of zou kunnen beschadigen voordat de Commissie de bevoegdheden kan uitoefenen die haar bij artikel 5 van de richtlijn zijn toegekend; dat de Commissie, zolang een lidstaat haar geen volledige lijst van de gebieden heeft toegezonden, onmogelijk behoorlijk de prerogatieven kan uitoefenen die haar bij het genoemde artikel 5 worden toegekend; dat een lidstaat evenwel geen voordeel mag halen uit de niet-naleving van zijn communautaire verplichtingen; dat deze bijgevolg geen vergunning voor een project mag verlenen dat tot gevolg zou hebben dat een gebied dat van tevoren beantwoordt aan de maatstaven van bijlage III van de richtlijn, vernietigd wordt;

Overwegende dat het grote esdoornbos van Tenneville vermeld staat op de onvolledige lijst die het Waals Gewest aan de Commissie heeft overgezonden; dat dit gebied, in afwachting dat de Commissie de definitieve lijst vaststelt, bijgevolg de voorlopige bescherming moet genieten van het bepaalde in artikel 6, lid 2 tot 4, van de richtlijn dat rechtstreeks van toepassing is, zoals hierna zal worden uiteengezet; dat het Waals Gewest niet heeft voorgesteld om het kleine esdoornbos op de lijst van de gebieden van communautair belang te plaatsen; dat bij de huidige stand van het onderzoek van de zaak weliswaar niet kan worden gesteld dat dit gebied zeker voldoet aan de criteria van bijlage III van de richtlijn en ook had moeten worden voorgesteld als mogelijk deel van het NATURA 2000-netwerk; dat echter uit verscheidene gegevens kan worden

opgemaakt dat de Commissie artikel 5 van de richtlijn zou kunnen toepassen; dat uit cartografische documenten van 1957 over de vegetatie immers blijkt dat het grote en het kleine esdoornbos toen één, groter bos vormden; dat wetenschappelijk onderzoek, waarbij het erg grote biologische belang van het gebied is gebleken, naar het schijnt altijd op die kaart gebaseerd was totdat ten slotte uit het aanvullende milieu-effectonderzoek is gebleken dat er twee verschillende stroken bestaan waarvan de schets, die in dat onderzoek uit de losse hand was gemaakt, eerst is verduidelijkt door een onderzoeksmaatregel van maart 2001; dat de redenen die de verwerende partij aanvoert om uit te leggen waarom het kleine esdoornbos niet als gebied van communautair belang is voorgesteld, alleen blijken uit een brief d.d. 13 februari 2001 van de afdeling Natuur en Bossen aan de Waalse afvaldienst, inzonderheid naar aanleiding van het onderhavige beroep; dat die redenen ("klein perceel in vergelijking met de naburige percelen", "staat van instandhouding die ontoereikend lijkt, waardoor de toekomst ervan niet kan worden gewaarborgd", "volkomen aanvechtbare representativiteit ten opzichte van de definitie zelf van dit type habitat, (wat onder meer blijkt uit de hierboven genoemde punten)") niet lijken te steunen op enig relevant wetenschappelijk gegeven in de zin van de richtlijn, wat blijkt uit het woord "lijkt" in verband met de staat van instandhouding, terwijl het wetenschappelijk onderzoek naar de biologische waarde van het gebied van Tenneville, dat gebied in zijn geheel lijkt te hebben benaderd; dat, aangezien de verwerende partij de lijst van de gebieden niet binnen de gestelde termijn heeft overgezonden en de verwezenlijking van de doelstellingen van de richtlijn moet worden veilig gesteld, het kleine esdoornbos bijgevolg voorlopig moet kunnen worden beschermd om op zijn minst te verhinderen dat het geschonden wordt, daar het gaat om een prioritaire natuurlijke habitat die mogelijk op de communautaire lijst kan staan;

Overwegende dat de bepalingen van artikel 6, leden 2 tot 4, rechtstreeks uitwerking hebben in het Waals Gewest; dat de verplichtingen die daarbij aan de ontvangende lidstaten worden opgelegd om een milieu-effectbeoordeling te maken, zo nodig een openbaar onderzoek in te stellen en zich ervan te vergewissen dat de voorgestelde projecten de natuurlijke kenmerken van

de beschermde natuurlijke habitats niet aantasten, duidelijk, nauwkeurig en onvoorwaardelijk zijn; dat trouwens op puinhellingen gegroeide esdoornbossen van het type zoals die in Tenneville, die in bijlage I van de richtlijn als een prioritair type habitat worden beschouwd, dientengevolge alleen om dwingende redenen van groot algemeen belang mogen worden geschonden;

Overwegende dat het genoemde artikel 6.3. bepaalt dat voor het project een "passende beoordeling van de gevolgen voor het gebied" moet worden gemaakt "rekening houdend met de instandhoudingsdoelstellingen van dat gebied", teneinde concreet en met kennis van zaken te kunnen beoordelen of het project de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied al dan niet zal aantasten; dat in verband met het grote esdoornbos in het verrichte aanvullend onderzoek alleen wordt geoordeeld dat de aanwezigheid ervan niets verandert aan de conclusies van het voornaamste milieu-effectonderzoek en wordt voorgesteld om in een bufferzone van maximaal 20 meter te voorzien; dat dit onderzoek niet lijkt te voldoen aan het bepaalde in artikel 6.3. van de richtlijn en de afdeling Natuur en Bossen van het Directoraat-generaal voor natuurlijke rijkdommen en leefmilieu (DGRNE) niet lijkt te hebben overtuigd, die in een nota van 20 januari 2000 heeft voorgesteld om "te voorzien in een bufferzone van minimaal 100 meter rond het CTI", in het bijzonder om het esdoornbos "te proberen te beschermen"; dat de verwerende partij, door alleen te stellen dat "het project en het op puinhellingen gegroeide esdoornbos zich met elkaar kunnen verdragen als passende maatregelen worden getroffen", waaronder die bufferzone, terwijl het milieu-effectonderzoek op dat punt ontoereikend is, zich onvoldoende ervan vergewist heeft of het project de natuurlijke kenmerken van het esdoornbos niet zou aantasten; dat de verwerende partij uit het aanvullend onderzoek, waaruit duidelijk blijkt dat het kleine esdoornbos zal verdwijnen, had moeten opmaken dat het project de natuurlijke kenmerken van het gebied radicaal aantast en dus had moeten weigeren om de vergunning af te geven of, op zijn minst, de verwezenlijking van het bij haar ingediende project had moeten rechtvaardigen met één van de redenen genoemd in artikel 6, lid 4, van de richtlijn, namelijk "argumenten die verband houden met de menselijke gezondheid, de openbare veiligheid of met voor het milieu wezenlijke gunstige effecten"; dat de

verwerende partij geen van die verplichtingen is nagekomen; dat, in tegenstelling tot wat de tussenkomende partij meent, de algemene motivering van het plan van de CTI's niet kan dienen als motivering in de zin van artikel 6.4. van de richtlijn voor de verwezenlijking van het project waarvoor bij de bestreden handeling een vergunning is afgegeven; dat uit die algemene motivering immers niet kan worden opgemaakt welke belangrijke redenen die verband houden met "de menselijke gezondheid, de openbare veiligheid of met voor het milieu wezenlijke gunstige effecten" wettigen dat een concreet project kan worden toegestaan, terwijl het de natuurlijke kenmerken van een beschermde habitat aantast; dat dit ook geldt voor de technische criteria die worden aangehaald om te plannen waar CTI's zouden kunnen komen, op basis waarvan weliswaar de mate van gevaar van een stort voor de menselijke gezondheid of het milieu kan worden vastgesteld, maar waarmee niet kan worden verklaard waarom ter plaatse een beschermde habitat moet worden vernietigd, precies om de menselijke gezondheid en het milieu te beschermen; dat het eerste middel ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partijen uiteenzetten dat de op puinhellingen gegroeide esdoornbossen ernstige en moeilijk te herstellen schade kunnen ondervinden door de bestreden handeling; dat ze inzonderheid van mening zijn dat, bij gebrek aan een milieu-effectonderzoek over de op puinhellingen gegroeide esdoornbossen, de schade die door het toegestane project kan worden berokkend als ernstig en moeilijk te herstellen moet worden beschouwd; dat ze aanvoeren dat een deel van de esdoornbossen zal worden vernietigd door de stedenbouwkundige vergunning, die toestemming verleent om het bodemreliëf te wijzigen en dat die vernietiging onherstelbaar is en een ernstig nadeel inhoudt, aangezien het om een prioritaire natuurlijke habitat gaat; dat de verzoekende vzw volgens de verzoekende partijen een persoonlijk nadeel lijdt, in die zin dat het gaat om een schending van de beginselen die deel uitmaken van het doel van de vereniging;

Overwegende dat de verwerende partij niet antwoordt op de argumenten van de verzoekende partijen;

Overwegende dat de tussenkomende partij uitvoerig uiteenzet dat :

- de aangehaalde kansen op een nadeel niet veroorzaakt worden door de bestreden handeling, maar door de besluiten van de Waalse Regering van 1 april 1999, waarbij het plan voor de centra voor technische ingraving wordt goedgekeurd en het gewestplan van Marche - La Roche wordt gewijzigd, waarvan de verzoekende partijen niet de nietigverklaring hebben gevorderd; dat de besluiten van 1 april 1999 immers het beginsel van de vestiging van het CTI vastleggen, zodat bij de afgifte van de exploitatievergunning of van de stedenbouwkundige vergunning alleen nog kan worden gediscussieerd over de vraag hoe het CTI moet worden geëxploiteerd;

- in de vordering tot schorsing niet wordt uitgelegd welke gevolgen het project voor de gemeentelijke overheden heeft die zich bovendien nooit gekant hebben tegen de beslissingen van de intercommunale-IDELUX, waarin ze zitting hebben;

- de verzoekende vzw het plan voor de CTI's of de wijziging van het gewestplan nooit heeft aangevochten;

- een milieu-effectonderzoek is verricht;

dat de tussenkomende partij tot slot uiteenzet dat het grote esdoornbos beschermd wordt door een bufferzone en dat het Waals Gewest het kleine esdoornbos nooit op de Natura 2000-lijst zal laten zetten omdat het te klein van oppervlakte is en zijn representativiteit te verwaarlozen is;

Overwegende dat de kleinste van de twee stroken esdoornbos die in het gebied gelegen zijn, door het vestigen van het CTI vernield zal worden; dat het gevaar dat de natuurlijke kenmerken van die beschermde natuurlijke habitat teloorgaan, aldus reëel, ernstig en onherstelbaar is; dat die definitieve

teloorgang indruist tegen de beginselen die deel uitmaken van het doel van de verzoekende vzw en haar bijgevolg een ernstig en moeilijk te herstellen moreel en persoonlijk nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de eerste verzoekende partij niet kan worden verweten dat ze niet heeft gevorderd dat de tenuitvoerlegging van de bepalingen van het plan voor de CTI's betreffende het gebied van Tenneville wordt geschorst, aangezien het nadeel dat zij kan lijden hoe dan ook rechtstreeks te wijten is aan de stedenbouwkundige vergunning die geen enkele bepaling bevat die het kleine esdoornbos beschermt;

Overwegende daarentegen dat geen enkel moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden vastgesteld ten aanzien van de tweede en de derde verzoekende partij, aangezien die gemeenten niet uitleggen in welk opzicht ze een persoonlijk nadeel dreigen te ondervinden door de teloorgang van een beschermde habitat die zich niet op hun grondgebied bevindt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst in het kort geding, ingediend door de coöperatieve vennootschap INTERCOMMUNALE POUR L'ÉQUIPEMENT ÉCONOMIQUE DE LA PROVINCE DE LUXEMBOURG, afgekort als IDELUX, wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen, voorzover ze is ingesteld door de gemeente Nassogne en de stad Marche-en-Famenne.

Artikel 3.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunning die door de gemachtigde ambtenaar op 20 april 2000 is afgegeven aan de coöperatieve vennootschap INTERCOMMUNALE POUR L'ÉQUIPEMENT ÉCONOMIQUE DE LA PROVINCE DE LUXEMBOURG, afgekort als IDELUX, met betrekking tot een goed gelegen te Tenneville, in het gehucht "Al Pisserotte", kadastraal bekend 2e afdeling, sectie A, nrs. 1121C (deel), 1121D, 1126C5, 1126L6, voor de wijziging van het bodemreliëf met het oog op de uitbreiding van een centrum voor technische ingraving klasse 2 en 3 en de uitvoering van technische werkzaamheden (ontbossing, grondwerken, ophogingen, het waterdicht maken en draineren van de bodem van de stortvakken), de aanleg van twee bekkens, een opvangput en een weg, en de nivellering van een platform voor nieuwe voorzieningen.

Artikel 4.

De kosten van het door de coöperatieve vennootschap IDELUX ingediende verzoek tot tussenkomst, bepaald op 5.000 frank, komen te haren laste.

De beslissing over de kosten wordt voor het overige in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op één juni tweeduizend en één door:

Mevr. GUFFENS, staatsraad, wnd. voorzitter,

De Hr. SCOHY, griffier.

De Griffier, **De Wnd. Voorzitter,**

G. SCOHY. **S. GUFFENS.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**